

Arrest

nr. 190 286 van 31 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 6 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Ugandese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 2 januari 1981 in het dorp Mbarara waar u opgroeit en verblijft tot het jaar 2001. U bent geboren onder de naam S.. U beseft sinds 2000 dat u homoseksueel bent, u experimenteert soms met jongens op school, hieronder E.L. die uw eerste vriendje wordt. U leert ook een Amerikaanse jongen kennen, S.H., zoon van de Amerikaanse pastor L.H., ze zijn lid van de Baptist International Church.

Hoewel u al weet dat u op jongens valt, leert S.H. u echt hoe u ze moet benaderen en brengt hij u bij dat homoseksualiteit normaal is, door het citeren van bekendheden maar ook omdat hij van zijn vader barbecues voor homoseksuele expats mag organiseren, u gaat daar ook naar toe. Op de school waar

jullie beiden dan verblijven, Ntara-school, wordt een onderzoek gedaan naar homoseksuele jongeren op het internaat, twee jongens worden betrappt en noemen namen. Hierbij komen ze ook op u uit en u komt in de problemen. De studenten gaan ook achter de pastor en zijn zoon en ze moeten naar Angola verhuizen. U wordt uit school gezet en moet vluchten voor uw vader, H.K., die een conservatieve imam is in het dorp. Sindsdien trekt uw oom S.A. Uganda rond om over uw seksualiteit te prediken in de moskeeën. Al uw ooms zoeken u. Door deze verjaging besluit u om van religie te veranderen. Uw moeder, N.K., is immers christen, en leeft gescheiden van uw vader in het dorp Busheni, niet ver van Mbarara. U sluit zich aan bij de evangelische Pinksterbeweging die u in Uganda Barokore noemt. Hiermee gepaard laat u uw naam veranderen, van S. naar Sa., iets wat u pas in 2012 officialiseert. U voelt zich niet meer goed bij de Islam en de Evangelische christenen in Uganda aanvaarden iedereen zoals ze zijn, daar voelt u zich beter bij. U woont bij uw vriend E.L., in het huis van zijn grootvader, in Kampala tot 2008 wanneer hij in de Verenigde Staten verblijft en u even bij uw moeder in Busheni woont. Uw vader blijft al die tijd E.L. bellen, tot in 2008. U verblijft er in het huis van uw moeders broer, waar ook uw drie bulldogs Tiger, Scoop en Kevin verblijven. Daar verblijft u drie maanden tot uw ooms langs vaderskant u komen zoeken en u terug naar E.L.'s huis in Kampala gaat. Uw ooms weten dan ook waar u woont. U woont opnieuw, Samen met E.L., in een huis van zijn familie, tot 2010. Al die tijd zijn jullie een koppel. Nu is hij in de VS. U ontmoet, in december 2009, de Amerikaan Si.A. in een compound waar u parttime als tuinier werkt, Si.A. is op dat moment op vakantie in Kampala en de eigenaars van de compound zijn vrienden van hem. Uw gemeenschappelijke vriend is tevens een pastor, namelijk pastor Kim. Hoewel u al 30 jaar oud bent vraagt hij waarom u niet op school zit. U legt uw probleem uit en onthult uw seksualiteit. Si.A. zegt dat hij in Irak werkt en terug moet keren, hij zegt dat hij u aan job kan helpen en jullie beginnen een relatie, hij zegt dat hij werk voor u gaat regelen. In 2008 of 2010 vallen ze uw vriend Ke. Ayebazibwe, een oudere broer van E.L., met zuur, aan in Entebbe, terwijl hij in de compound komt met zijn auto waarin uw paspoort ligt. Ke. is, net als E.L., een lid van de Youth on the Rock Foundation, een homo-organisatie. Ke. vlucht naar het Verenigd Koninkrijk. U duikt even onder bij uw vriend, ook een homo, Tony V., een Spaanse Amerikaan. U moet Uganda verlaten en u moet in snel tempo een visum regelen voor Irak. Si.A. regelt alles, u gaat in december 2010 naar Irak en werkt er Samen met Si.A. in Sallyport. U verblijft er onder meer in Bagdad en Kirkuk. Vanuit Irak stuurt u geld naar de Youth on the Rock foundation. U krijgt er de job als secretaris, een job die normaal door een Amerikaan uitgevoerd moet worden, hierdoor wordt ene A.R. jaloers en hij beschuldigt Si.A. van seksueel misbruik van Filipino's en Indiërs die voor dezelfde subcontractor werken. Door het probleem krijgt u een andere job, als chemie arbeider. In december 2011 keert u terug naar Uganda. U gaat in Kisaasi, Kampala wonen. In 2013 moet Si.A. in Jordanië werken en krijgt hij u er met een visum, u moet echter terug keren, u blijft er maar twee weken in februari 2013. In juni 2014 klaagt A.R. het bedrijf en Si.A. aan, zijn advocaten contacteren u, u weigert mee te werken, A.R. komt naar Kampala en wil uw leven vernietigen. A.R. contacteert uw ooms om inlichtingen over u te geven en bedreigt uw moeder. U duikt opnieuw onder bij V., maar deze komt zelf in de problemen omdat hij bedreigd wordt door een katholieke, S.L., en geout wordt als homoseksueel. U moet dus weg. V. regelt een visum voor u voor Turkije en u vertrekt in december 2014. In Turkije verblijft u onder meer bij Jehovagetuigen en in de Ugandese gemeenschap. U blijft anderhalf jaar in Turkije, u reist door via Sa.os (Griekenland), Macedonië, Servië, Hongarije en Oostenrijk naar België waar u op 25 augustus 2015 asiel aanvraagt. Eens in België ontmoet u R.S., die tevens in een asielprocedure zit (10/12811Z R.S.) in het kamp waar u verblijft, jullie beginnen een relatie, hij komt u bezoeken in Brussel om naar The Rainbow House te gaan, R.S. introduceert u in het homoleven in België. U dient een Ugandees paspoort (B0844980) in op naam van Sa.K. uitreikingsdatum 22/12/2010 geldig tot 22/12/2020, in het paspoort zit een visum voor Irak, uitgereikt op 24/12/2010 en zakenvisum voor Turkije geldig van 18/11/2013 tot 16/02/2014. In het paspoort staan stempels van de Ugandese migratie in Entebbe: exit 23/12/2010, entrance 18/12/2011 exit 24/02/2013, entrance 13/03/2013, exit 9/12/2013. Daarnaast dient u twee exemplaren in van een "Déclaration" over uw levenspartnerschap met R.S. (10/12811Z), een Attest van "Ministry of Interior General Directorate for Nationality, Passport & Residence Department of Residence Affairs Foreigners' Affairs Departement", "Letter of Authorization" van de "Department of Defense USA" voor de job van "safety technician" geldig van 6/9/2011 tot 30/9/2012, "Right handman Certificate October 2010", een foto waar u en twee blanke mannen in bloot bovenlijf op staan, een "Statutory Declaration" van "The Republic of Uganda" over uw naamsverandering van S. naar Sa. (dd. 22/11/2012), een mail van Deanne Lansey, Equal Employment Investigations (dd. 17/06/2014), een "Receipt for Appointment Booking" (dd. 19/08/2013) van de "French Embassy in Kampala", twee foto's van u, waarvan u verklaart dat ze op de Gay Pride in Brussel zijn en tot slot een getuigenis (dd. 17/10/2016) van Ke. Ayebazibwe samen met zijn Residence Permit (RE1587806) in de UK (dd.06/03/2016-03/02/2021). Hierbij komt dat u, Samen met een documenten, een A4 indient waar namen, gebeurtenissen en data op staan.

B. Motivering

Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat u niet in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling door een 'gegronde vrees voor vervolging' onder de Conventie van Genève of het statuut van subsidiair beschermde door een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'.

Het CGVS maakt de algemene opmerking dat u tijdens uw gehoor overgaat tot erg vage, tegenstrijdige én uiterst verwarde verklaringen. Uw algehele geloofwaardigheid is dan ook erg beperkt te noemen. Hierover kan het CGVS trouwens niet anders dan vaststellen dat u tijdens het gehoor, per ongeluk, een briefje (zie administratief dossier) indient waarop feiten, namen en gebeurtenissen vermeld staan (CGVS p. 11). Op dit spiekbriefje staan namen, verblijfplaatsen en gebeurtenissen betreffende uw persoonlijke vrees vermeld, maar tevens data, zoals die van de "gay pride" op "14th may", en gebeurtenissen zoals "gay killed in Ug David Kato – 2011/SMUG/ Sexual Minorities Uganda/ jan/26/2011". U krijgt ook veelvuldig de kans om uit te leggen wat dit briefje is, u heeft het over het **memoriseren** van de datums van uw paspoort, over het kennen van de datums van het homoleven in België of om namen niet te verwarren (CGVS p. 18, p.20). Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat u de intentie heeft getoond om van buiten geleerde kennis ten toon te spreiden en dat dit het vermoeden van **frauduleuze intenties** bevestigt. Dit toont op zijn minst aan dat u op een voorbedachte manier een relaas construeert. Het vermoeden dat u geconstrueerde asielmotieven ten berde brengt, wordt tevens nóg versterkt door de veelvuldige verwarring en verandering van namen gedurende uw verklaringen, ook over de mannen waar u een relatie mee beweert gehad te hebben (bijvoorbeeld CGVS p. 12, p. 20, p. 30-31, p. 32, p.34, p.36). Bovendien, hoewel u in het begin van het gehoor (CGVS p.2) verklaart alles kort gezegd te hebben tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie administratief dossier), wat impliceert dat u de hoofdactoren en hoofdgebeurtenissen vermeld heeft, blijkt op de zetel van het CGVS dat u overgaat tot veelvuldige toevoegingen aan én veranderingen van asielmotieven, u wordt hier op gewezen (CGVS p.14). Daarnaast is er ook een grote verwarring en verandering van data, zowel intern tijdens uw gehoor als ten opzichte van wat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard heeft (bijvoorbeeld CGVS p. 3, p.12, p.13, pp. 14-15, p.28, p. 31, p.33). Tot slot, gedurende het volledige gehoor past u uw antwoorden aan in functie van de vragen die u gesteld worden, u wordt hier ook op gewezen (CGVS p.15) maar u blijft er in volharden. Wanneer u geconfronteerd wordt met uw tegenstrijdige antwoorden gaat u zelf over tot nog vreemdere verklaringen. Zo stelt u op een bepaald moment dat u niet kan antwoorden omdat de vragen soms "from top" dan weer "from down" worden gesteld (CGVS p. 23), of dat u 'nog in het midden' van een verklaring zit en terug moet gaan (CGVS p.35). Dit is natuurlijk op geen enkele manier een verklaring voor de hoge mate van aanpassingen en verwarringen in uw verklaringen en toont eerder aan dat u een voorgekauwd relaas ten berde wil brengen. **Gezien uw asielmotieven volledig gelinkt zijn aan uw vermeende homoseksualiteit kan het CGVS zich voor de rest beperken tot de bespreking hiervan.**

Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier niet overtuigd dat u homoseksueel of biseksueel bent. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel of biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. **Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit of biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. Echter u slaagt daar op geen enkele manier in, hoewel u uitgebreid de kans er toe kreeg.**

U identificeert zich van in het begin van het gehoor als homoseksueel (CGVS p.5) en koppelt daar een grote levensgebeurtenis, namelijk een bekering aan. **Vooreerst geeft u geen duidelijk zicht op uw huidig geloof.** U heeft zich bekeerd van de Islam naar het Christendom. Dit is belangrijk in uw asielmotieven omdat u beweert bekeerd te zijn, op jonge leeftijd, net omdat u **homoseksueel** bent (CGVS p. 5-7) en dit zo dus volledig linkt aan uw ontdekking en beleving van uw seksuele geaardheid. U bent geboren uit een moslim-vader en een christelijke moeder (CGVS p. 5). Hieraan gelinkt, beweert u van naam veranderd te zijn van **S. naar Sa.** (CGVS p.3), eerst stelt u dat dit officieel was in 2004, wanneer u er op gewezen wordt dat het document ter naamsverandering dat u zelf indient (zie administratief dossier), stamt uit 2012 stelt u dat het dan pas officieel was (CGVS p.3). U dient tevens een paspoort in, waarvan u van verklaart dat het uit 2010 stamt, u wordt dus gevraagd of op dat paspoort dan uw oorspronkelijke naam S. staat, aangezien de naamsverandering pas officieel plaatsheeft in 2012 en hetzelfde paspoortnummer (B0844980) op het attest vermeld staat, stelt u van niet, enkel op het paspoort uit 2001, dat u niet indient (CGVS p. 7). Hierop stelt u plots dat iedereen u ook al Sa. noemde toen u bij uw vader leefde (CGVS p. 7), erg opmerkelijk, aangezien u de naam S. aan de moslimomgeving linkt. U stelt dat uw vader een 'hardliner' is, een imam ook, hoewel hij met een

christelijke vrouw huwt, namelijk uw moeder (CGVS p. 5). Als u in de moslimomgeving van uw vaders dorp, ook al Sa. genoemd wordt, lijkt de, tevens in twijfel getrokken, naamsverandering van S. naar Sa. tevens weinig geïnspireerd door een verandering van religie. Verder merkt het CGVS op dat op alle documenten die u zelf indient, ook die van voor 2012, u onder de naam Sa. benoemd wordt en niet onder de naam S. (zie administratief dossier). Het CGVS kan dus niet aannemen dat u daadwerkelijk van naam veranderd bent, dit is dus geen bewijs van een bekering.

Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard heeft dat u behoort tot de strekking "Born Again Christian" (zie administratief dossier Verklaring DVZ vraag 9). Op de zetel van het CGVS maakt u daar Evangelisch - Pentecostal (CGVS p. 5). U verklaart, wanneer u hierop gewezen wordt, dat het voor u hetzelfde is en u "Barokore" bent (CGVS p. 6), een term die het CGVS in de COI terugvond als naam van een religieuze beweging van 'born again' christenen (zie kopie administratief dossier). U stelt dat de Barokore niet tegen homo's zijn (CGVS p.7).

U kan dus niet duidelijk aanhalen tot welke Christelijke strekking u dan behoort. Erg vreemd is het ook al dat u zich bekeert, maar niet praktiserend bent (CGVS p. 4-5). Een bekering is, zeker in uw geval, aangezien u die linkt aan uw **seksualiteit**, een erg bewuste stap. Verder blijkt ook dat uw kennis over het christendom uitermate beperkt is (CGVS p. 6, p. 26). Zo stelt u dat u niet veel over de bijbel weet, omdat u een moslim was (CGVS p.6). U weet ook niet wat de basis van het christendom is (CGVS p. 26). Nochtans plaatst u, uw bekering in het jaar 2001, 15 jaar voor het gehoor op het CGVS (CGVS p. 5). U antwoordt in eerste instantie ontwijkend op de vraag wat het verschil is tussen moslims en christenen aangaande homoseksualiteit. Nog opmerkelijker, u stelt letterlijk "in mijn land is het niet veel" (CGVS p. 6). U krijgt toch de kans om hier op in te gaan. Wanneer u gevraagd wordt of er in de Bijbel iets over homoseksualiteit staat moet u echter een antwoord schuldig blijven (CGVS p. 6). Volgens u stellen moslims, in Uganda, echter, dat homoseksuelen de duivel zijn en dood moeten (CGVS p. 6). Hiertegenover nemen de **Evangelische christenen in Uganda iedereen zoals ze zijn** (CGVS p. 6). **Het kan toch verwacht worden van iemand die omwille van zijn seksualiteit van religie verandert, dat deze op zijn minst een basiskennis omtrent de omgang van deze religie met zijn seksualiteit moet kunnen ten toon spreiden.**

Uw overtuiging dat de Evangelische Kerk het voor homoseksuelen opneemt houdt u doorheen het gehoor aan, hier koppelt u ook verschillende gebeurtenissen omtrent uw eigen vermeende homoseksualiteit aan, met name vooral in uw ontdekkingsfase (CGVS p. 19-20). Hierover stelt u zelfs dat een pastor Lewis H., een lid van de Baptist International Kerk, zonder problemen, een barbecue organiseerde voor zijn homoseksuele zoon S.H. en diens vrienden (CGVS p. 19-21). U stelt dat de Amerikaanse pastors voor homoseksualiteit zijn, behalve de katholieken. Erg opmerkelijk, want in dit verband, heeft u het verschillende malen over S.L., die u dus als katholiek identificeert (CGVS p.20). U wordt er, ook hier, op gewezen dat deze naam op uw spiekbrieftje staat (CGVS p. 20). Verder gaat u over tot naamsverwarringen, u noemt hem S.Ls. (CGVS p.30-31) en erna H., waarop u stelt dat Stone een vriend van u is, en H. tegen homoseksualiteit is, nochtans was H. eerder volgens u net een voorstander van homoseksualiteit en een belangrijk figuur in uw ontdekking. Nadat u hier op gewezen wordt, stelt u dat Stone een Ugandese vriend van u is (CGVS p. 31), zonder een verklaring voor uw opmerkelijke verwarring te bieden. Kortom, in eerste instantie identificeert u S.L. als een katholiek, maar volgens de COI waarover het beschikt is S.L. een evangelische prediker en vooral een aanstoker van de homofobie uit religieuze hoek in Uganda (zie kopie informatie administratief dossier). Wanneer u er op gewezen wordt dat de Evangelische Kerk in Uganda zich veel sterker uitspreekt tegen homoseksualiteit dan de katholieke Kerk stelt u dat u geen zaken heeft met de Kerk en dat u Evangelisch bent door uw moeder, dat het voor u geen "big deal" is (CGVS p 20). Naast het ontwijkend karakter van dit antwoord, **toont het aan dat u de problematiek van vervolging van homoseksuelen in Uganda helemaal niet met uw eigen bestaan kunt verbinden.** Opmerkelijk is hierin dat u tegen het einde van het gehoor, na deze confrontatie dus, S.L. plots wel als een "evangelical" identificeert (CGVS p. 34). Ook in Turkije verblijft u bij leden van een opmerkelijke religieuze strekking, namelijk bij getuigen van Jehovah (CGVS p. 40) Bij hen was u ook openlijk homoseksueel. U stelt dit letterlijk zo om het contrast met uw openheid over uw seksualiteit ten aanzien van de Ugandese gemeenschap in Turkije aan te tonen. Uit de COI van het CGVS blijkt dat de getuigen van Jehovah, op zijn minst gezegd, homoseksualiteit afkeuren en er een standaardgesprek is waarin ze kunnen uitleggen hoe ze dit zien (zie kopie administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt of dat geen probleem vormt, geeft u aan dat u daar gewoon een zaal huurt. Dit is natuurlijk geen uitgebreid antwoord op de vraag, integendeel, het is opnieuw een ontwijking. Er zou op zijn minst een gesprek omtrent uw seksualiteit moeten geweest zijn als u daar zo open over was geweest.

Dit alles toont duidelijk aan dat u de homofobie van verschillende religies niet kunt kaderen in een persoonlijke context maar alles projecteert op één religie. De Islam is dan ook uw grote vijand (CGVS p. 25, p. 35) aangezien uw oom al 15 jaar lang over (en tegen) u predikt. U beweert

tevens sinds 2008 niets meer van uw vader gehoord te hebben (CGVS p. 22), nochtans staat uw vader als noodcontact in uw paspoort uit 2010 (zie administratief dossier), u stelt dat dit is omdat u bij hem begraven zou worden, dat dit in Uganda zo is (CGVS p. 22), u wordt er op gewezen dat uw vader u verjaagd heeft en uw ooms u actief vervolgen in Uganda, hierop antwoordt u, erg opmerkelijk, dat u, sinds u in België bent, geen problemen meer met uw vader heeft (CGVS p. 22). Dit wijst er op dat de situatie met uw vader en zijn religieuze familie helemaal anders is dan dat u beweert dat ze is en dat er, op zijn minst sinds 2010, een zeker contact bestaat. Het projecteren van alle homofobie in Uganda op de Islam via uw homofobe familie houdt dus geen stand. Met dit alles lijkt u dus vooral voorbij te gaan aan het feit dat de Evangelische Kerk in Uganda één van de actoren is die een actieve vervolging van homoseksuelen ondersteunt (zie COI administratief dossier). U legt de verantwoordelijkheid voor de vervolging van homoseksuelen dus bij de Islam, maar ook bij de politiek, zonder te beseffen dat de politiek in Uganda erg beïnvloed is door religie (CGVS p. 20, p. 23). **Het is onmogelijk dat een Ugandese homoseksueel zich niet bewust is van de grote rol van de Evangelische kerken in het maatschappelijk en politiek zicht op homoseksualiteit in zijn thuisland.**

Over uw ontdekking van uw geaardheid gaat u ook al over tot tegenstrijdige verklaringen, deze ontdekking verloopt bovendien erg onproblematisch. In het jaar 2000, u zit als 19-jarige nog op een internaat, vraagt S.H. u of u een vriendinnetje heeft, hij zegt dat hij niet van meisjes houdt, en vraagt of u zijn vriendje wil worden, u zegt "ja geen probleem", maar u bent te jong voor een echte relatie. U bent niet zeker over zichzelf, maar wanneer u Samen met jongens in een stapelbed slaapt realiseert u "het". U stelt zich de vraag of het normaal is dat er "gay mensen" zijn en u beseft van wel omdat u, van uw vriend S.H., hoort, dat het "normaal" is, hij citeert hierbij een Amerikaanse bekendheid, Michael Bolton. Het CGVS merkt op dat er geen informatie over deze persoonlijkheid is waaruit klaar en duidelijk blijft dat hij homoseksueel is, het is dus al opmerkelijk dat een dergelijke externe en vage kennis u gerust zou stellen. Bovendien is het niet omdat één beroemdheid, een Amerikaanse, homoseksueel geaard is, dat u, als jongere in Uganda, zich daar in dergelijke mate mee identificeert dat u overgaat tot volledige zelfaanvaarding. U stelt ook dat u zich eerst anders voelt, zonder het te preciseren op welke manier u zich anders voelt, maar dan er "heel comfortabel" mee raakt door uw vriend S.H., in zijn Amerikaanse omgeving is homo zijn erg normaal en "ok". Deze overgang is erg simpel te noemen. Bovendien linkt u ook uw initiatie aan externe, buitenlandse factoren. U denkt op dat moment dus niet dat homoseksualiteit een probleem is (CGVS pp. 19-20). U stelt in eerste instantie dat u pas in 2006 te weten komt dat homoseksualiteit een taboe is in Uganda - u bent dan al 25 en u heeft dan al zware problemen met uw familie achter de rug - dus u verbetert zichzelf meteen naar het jaar 2000. Echter, u stelt dat mensen er op dat moment "ignorant" over zijn waar u vandaan komt. U wordt dan ook geconfronteerd met het feit dat uw ontdekking op jonge leeftijd verrassend onproblematisch is, u lijkt alles erg gemakkelijk te aanvaarden omdat een buitenlander het u zo vertelt, vooral tegenover de conservatieve achtergrond die u zelf schetst (cf supra) waarin homoseksualiteit nota bene iets is wat mensen niet kennen volgens u (CGVS p.25). Het kan dus niet dat u opgroeit in een conservatieve omgeving waarin homoseksualiteit niet benoemd wordt zonder zich meer diepgaande vragen over uw eigen gevoelens te stellen. Dit moet een situatie van op zijn minst in vraag stellen van de eigen verlangens met zich meebrengen, maar u stelt hierover enkel dat u "het niet serieus nam" tot u S.H. ontmoet heeft (CGVS p.19). Verderop echter, hoewel u eerst uw ontdekking aan S.H. koppelt, stelt u dat u al "erg actief" bent op school, al voor u S.H. ontmoet heeft en al, in uw puberteit tot "de act" overging. Het feit dat u dit gewoon kan wegzetten als "niet serieus" is volkomen ongeloofwaardig in Ugandese context. U stelt dat S.H. u meer inlichtingen geeft over hoe u krijgt wat u wil van de medeleerlingen (CGVS p. 25), als een soort mentor fungeert dus. Nochtans wordt u naar gevoelens gevraagd en antwoordt u puur met een seksuele activiteit. Hoewel u uitgebreid de kans krijgt om het over uw gevoelens te hebben slaagt u hier dus niet in. Alles is uitermate oppervlakkig te noemen. Hoewel het seksueel experimenteren in de puberteit een mogelijkheid is, is het ronduit ongeloofwaardig dat u, in de omgeving die u zelf schetst, het enkel kan hebben over de act en niet over wat u er bij voelt.

Hieruit leidt het CGVS af dat u zich totaal niet kan verplaatsen in het gevoelsleven van een jonge opgroeiende homoseksueel in de omgeving die u zelf geschetst heeft. Pas later, wanneer u al veelvuldig gewezen bent op uw vage verklaringen, beseft u, toch erg tegenstrijdig met de omschrijving van uw eigen jeugd, dat het niet comfortabel is om gay te zijn met uw background (CGVS p. 37). Hieraan gepaard blijkt u een positieve benadering van homoseksualiteit steeds op **westerlingen te projecteren**, uw zelfontdekking zoals hierboven omschreven gebeurt in een milieu van "blanken", Britten en Amerikanen (CGVS p. 21), ook uw openheid wordt gericht op buitenlanders.

U vertelt Si.A., die later uw partner wordt, meteen over uw homoseksualiteit wanneer u hem ontmoet - omdat hij een Amerikaan is - zonder enige bedenkingen over eventuele gevolgen te maken (CGVS p.30-31). Het feit dat u, die al eerder zwaar in de problemen gekomen bent door u homoseksualiteit, zonder enige bedenking overgaat tot dergelijke confessies aan een vreemde is totaal ongeloofwaardig

te noemen. Het lijkt alsof u denkt dat Westerlingen automatisch geen problemen hebben met homoseksualiteit. Dit houdt u zo aan doorheen het gehoor. In Turkije blijkt u open te zijn met de getuigen van Jehovah, die op de foto blank zijn (zie administratief dossier) (CGVS p.40), bij het Amerikaans leger in Irak heeft u geen enkel probleem met openlijk homoseksueel zijn en stelt u nooit problemen ervaren te hebben (CGVS p.24, p.39-40). Dit alles toont opnieuw de zwart-wit scheiding zonder enige nuance aan die u maakt en getuigt van een erg ondoorleefde kijk op aanvaarding omtrent homoseksualiteit enerzijds, en risico-inschatting anderzijds. Iemand die echt homoseksueel is in dergelijke omgevingen als legerkampen in Irak zou meer en uitgebreider over zijn gevoelens moeten kunnen praten, maar daar slaagt u dus niet in. Voor iemand, die vervolging in zijn thuisland vreest op dat eigenste moment omwille van homoseksualiteit (CGVS p.31), is het een enorme stap om zich aan te sluiten bij legeractiviteiten in een land als Irak, en dit dan nog om zijn partner te vervoegeen. U kan echter hier geen enkele verdere uitleg over geven.

Wanneer u gevraagd wordt hoe u zich identificeert omtrent uw seksualiteit maakt u een opmerkelijk onderscheid, u vraagt "Hier in België?" u stelt dat u in België een "open gay man" bent, terwijl openheid natuurlijk niets te maken heeft met een interne zaak als seksualiteit (CGVS p. 23) en u zich al sinds begin jaren 2000 aanvaard heeft als homoseksueel. **Het problematisch aspect van homoseksualiteit projecteert u dus op uw asielmotieven**, die zoals eerder gesteld door de grote verwarringen in data en namen op zich al niet geloofwaardig zijn, en op wat, wars van enige doorleefdheid, **met anderen gebeurt** (CGVS p. 25-27). Wanneer u expliciet geconfronteerd wordt met **homofobie** en wat u zelf daarrond voelt, **slaagt u er niet in om dit op zichzelf te betrekken**. U stelt in eerste instantie dat u ongerust bent over uw vrienden en dat er geen vrijheid of gelijkheid is. U heeft het over wat er met "mensen" gebeurt, dat ze hun eigendommen verliezen, aangevallen en zelfs gedood worden. Het CGVS ontkent deze feiten niet, maar u moet een persoonlijke link kunnen aantonen. U moet er dan ook meermaals op gewezen worden dat u een **abstractie** maakt en het niet over uzelf heeft hoewel er naar uw eigen gevoelens gevraagd wordt. U heeft immers jarenlang als homoseksueel in een dergelijk klimaat geleefd. U zegt enkel, nadat de vraag u zes keer gesteld wordt dat u "niet kan zeggen dat ik gelukkig ben". Pas wanneer u klaar en duidelijk gevraagd wordt of u bang bent zegt u dat u bang bent voor "deze mensen" en vervalt u weer in een algemene (veronder-)stelling dat mensen niet met u willen praten, dat uw telefoon gehackt kan worden zonder dit concreet te maken met een eigen ervaring of voorbeeld. U krijgt dus de kans om te situatie te verduidelijken door, opnieuw op persoonlijk vlak, een vergelijking te maken tussen uw situatie in Uganda en in België. U stelt dat het "niet te vergelijken is" en dat "niemand hier er om geeft dat ik homo ben", maar dat het in Uganda een groot probleem is (CGVS p. 26). U heeft het over niet aangevallen worden op meetings of in cafés in België, terwijl u geen enkele aanval op uw eigen persoon in deze context aanhaalt in Uganda. Ook hier krijgt u de kans om het over uw gevoelens te hebben, u stelt dat u bevrijd bent van de angst, maar u wordt net ervoor gevraagd of u bang bent, en dat u gelooft dat "we" – de homoseksuelen - bestaan (CGVS p. 27). Een opmerkelijke stelling aangezien u al relaties en vriendschappen had in Uganda met zowel Ugandezen als Westerlingen die zichzelf als homoseksueel identificeren en dat uw zelfontdekking én aanvaarding begin jaren 2000 situeert. **Het kan dus niet dat u pas na uw komst in België, in 2015, beseft dat homoseksuelen bestaan**. Tevens maakt u ook hier een abstractie, u heeft het over externe feiten, studeren en een job hebben voor homoseksuelen maar niet verder over gevoelens (CGVS p. 27). **U raakt dus nooit verder dan het hebben over feiten en situaties**, die u, hoewel u zelf vervolgd wordt in Uganda, amper op uw eigen persoon betreft en u slaagt er niet in om het te hebben over gevoelens, hoewel u uitgebreid de kans hiertoe krijgt. U verandert uw antwoorden in functie van de vragen van de protection officer en u verzandt in het maken van abstracties.

Omdat u het dus heeft over een open beleving in België en een terughoudendere opstelling in Uganda, moet u dat onderscheid kunnen aantonen. U stelt dus eerst dat u pas beseft dat er een taboe is in 2006 en dan pas de echte bedreiging komt (CGVS p.23-24). Dit is opmerkelijk omdat u als jongere al zware problemen gehad heeft rondom het jaar 2000 (cf supra). Er is dus sprake van een **afstand** tussen uw eigen problemen en het werkelijke leven in Uganda voor iemand met uw profiel. Hieromtrent stelt u dat het tot 'diep' op het platteland komt omdat het 'populair' wordt door de communicatiekanalen die zich verstevigen. Zo lijkt u te denken dat homoseksualiteit en dus ook het taboe er rond iets is dat zich verspreidt. U stelt dat u zelf in Kampala geen problemen had omdat u low profile leeft, hoewel u tegelijk stelt dat u twee keer per maand naar een homobar die u als Tikos identificeert, gaat en jullie vrienden op de hoogte van jullie seksualiteit waren. Iets wat toch enigszins tegenstrijdig is (CGVS p. 24). Wanneer u over het werkelijke leven van homoseksuelen heeft is er dus steeds een **afstand**.

Zo is alles wat u aanhaalt feitelijk te noemen en het staat bovendien op uw spiekbrieftje (zie administratief dossier). Uw kennis over het leven van homoseksuelen in Uganda beperkt zich verder tot David Kato (CGVS p. 28), waarvan het CGVS opmerkt dat zijn naam ook op uw spiekbrieftje staat en ene "Molimira" die in een "hatecrime" betrokken zou zijn maar waarvan het CGVS geen COI vindt. U

heeft het over de organisatie "Youth on the Rock foundation", waarin uw vriend E.L. en zijn broer Ke. actief zijn, u zelf zendt hen enkel geld vanuit Irak (CGVS p.10-11). Ook hier creëert u dus een **afstand**. U identificeert de voorzitter achtereenvolgens als Najib Bukasele en Najib Kasure, waarop u stelt dat de advocaat Musa Kasure is. Het CGVS merkt op dat de "Youth on the Rock Foundation" en "Najib Kabuye" op uw spiekbrieftje vermeld staan. Het CGVS ontkent het bestaan van deze organisatie niet, tevens is er ook COI te vinden over Najib Kabuye als lgbt-activist in Uganda, echter het feit dat er op uw overzichtsblad een andere naam staat en dat u hier, alweer, tot dergelijke naamsverwarring overgaat, toont aan dat u geen echte band met deze organisatie heeft, maar beperkte zaken probeert te memoriseren. Ook over de concrete wetgeving in Uganda kan u erg weinig stellen, u kent de "Kill the gays"-bill en u situeert deze in 2006 als het grote kantelmoment in de politiek. Echter wanneer u doorgevraagd wordt kan u niet meer stellen dan "Eerste was, niet zeker, in 1994 of 1996, 2008 praten ze er over, tot 2014, op en af ja." (CGVS p. 23). **Er kan van u verwacht worden dat u, als iemand die deze situatie van enorm dichtbij beleeft, gedetailleerder en minder verward informatie kan verschaffen.**

Uw algehele zicht op uw eigen seksualiteit is erg beperkt te noemen. U gaat ook over tot vreemde stellingen aangaande uw seksualiteit, volgens u is homoseksualiteit iets dat niet aan te leren is, maar iets dat u wel wordt (CGVS p. 25). Aangezien, zoals eerder blijkt, u denkt dat u geïniteerd moet worden in uw seksualiteit, via S.H., dat u de weg getoond moet worden (cf. supra), kan het CGVS hieruit afleiden dat u wel degelijk denkt dat het iets is dat door externe factoren bepaald wordt. U probeert ook uw seksualiteit te bewijzen door opmerkelijke stellingen over vrouwen. U stelt dat u, als homo, niet kan overeenkomen met vrouwen, enkel met lesbische vrouwen en dat u enkel in werksituaties contact met hen heeft (CGVS p. 21). Dit is nochtans strijdig met de informatie die het CGVS vindt via uw facebook. U stelt dat u de schoonheid van vrouwen niet apprecieert (CGVS p. 21). U stelt zelfs dat u geen vrouwen heeft als vriend op facebook (CGVS p. 21), maar u blijkt veelvuldig met vrouwen getagd en op de foto te staan, foto's te liken en te becommentariëren op een positieve manier over het uiterlijk (zie kopie administratief dossier), dit toont op zijn minst een veel groter contact met én grotere appreciatie van het vrouwelijk geslacht aan dan u wil overbrengen. Wanneer u hier op gewezen wordt (CGVS p.41) stelt u slechts dat u dat bij mannen niet kan doen, dit is geen afdoende uitleg voor de informatie die u zelf wenst achter te houden. U linkt ook andere Amerikaanse gebeurtenissen aan homoseksualiteit, namelijk de aanslag in San Bernadino (CGVS p.38), met name wanneer u uw voorkeur voor Donald Trump als president wil aantonen, stelt u dat Trump de homoseksuelen tegen de radicalen verdedigt. Pas wanneer u gevraagd wordt of deze aanslag in San Bernadino plaats had valt het u te binnen dat het in Florida is, zonder verder in te gaan op de werkelijke gebeurtenissen. U gaat zelfs zo ver om te stellen dat in Amerika "migranten" homo's vermoorden, en u, die quotes van Amerikaanse rappers op uw facebook gebruikt (CGVS p. 40-41), stelt dat rappers geen problemen hebben met homoseksualiteit. Nochtans is de rapper Meek Mill, die u volgens uw eigen verklaringen citeert, al beschuldigd geweest van homofobie in zijn nummers (zie COI administratief dossier). U, als homoseksuele fan, zou hier op zijn minst een opmerking over moeten kunnen maken. Tevens stelt u dat de gestorven CEO van Apple, Steve Jobs, vlak voor zijn dood zijn homoseksualiteit bekend heeft (CGVS p.41), hierover vindt het CGVS geen enkele sluitende of geloofwaardige informatie. Met deze stellingen, die een al absurder dan de andere, toont u ook aan dat u geen werkelijke voeling met de leefwereld van homoseksuelen heeft.

Ook het homoleven in België is iets dat u, door een extern persoon, bijgebracht moet worden. Ook hier moet u, net als in de homoseksualiteit in Uganda (cf. supra) geïntroduceerd worden. U stelt dat u vorig jaar in juli naar de Pride ging (CGVS p. 18). U wordt er op gewezen dat er op uw briefje staat dat de pride op 14 mei is, u stelt hierop dat u niet naar de pride in Antwerpen ging, deze is immers in juli. Hoewel u net gesteld heeft dat u naar een Pride ging in juli. U wordt er op gewezen dat de Antwerp Pride echter in augustus plaatsvindt (zie COI administratief dossier), en u stelt dat 'hij', namelijk uw huidige vriend R.S., het u zei, dat hij u alles zou tonen. Aangezien het CGVS niet gelooft dat u een relatie heeft met R.S. (cf. infra), kan er ook geen geloof gehecht worden aan een werkelijke band met het homoleven in Brussel die u door R.S. zou hebben. Wanneer u gevraagd wordt waarom deze datums op uw spiekbrieftje staan stelt u dat het datums voor uw paspoort zijn, wanneer de vraag herhaald wordt, zegt u dat u de datums moet herinneren en dat u niet veel info over België kent, dat u het hier niet weet. Dit is vreemd want verderop identificeert u zelf België als "een van de beste landen voor homo's om te wonen" omdat het homohuwelijk hier legaal is (CGVS p. 27).

U stelt dat u gehoord heeft over de Beurs en de regio errond, waar de Rainbowhouse is, u stelt dat u altijd naar de Crystal Bar (CGVS p. 18, p 27) gaat. Het CGVS merkt op dat er geen COI te vinden is over een Crystal Bar in de wijk rondom de Beurs in Brussel. Echter, nog opmerkelijker, **u stelt dus letterlijk dat u niet veel weet over gay zijn in België en zelfs dat u niet weet "hoe" je hier homo moet zijn (CGVS p. 18).** Toch erg vreemd voor iemand die, als homoseksueel, veiligheid zoekt in

België. Dit toont op zijn minst aan dat u geen echte band heeft met het leven van homoseksuelen in Brussel en dat u denkt dat dit aangeleerd moet worden, hoe men homo is. Het CGVS onderstreept bovendien het feit dat u stelt dat u niet weet "hoe "u homo moet zijn in België, nadat u hier toch al meer dan een jaar verblijft. Hiermee gaat u voorbij aan het feit dat seksualiteit niet iets is waar een eenduidige manier van beleving bij bestaat; u kan het enkel hebben over enkele beperkte en vage feiten. **Zo lijkt het tevens eerder alsof het een abstracte kennis is die u moet opdoen en tentoonspreiden zonder enig doorleefd element.**

U verklaart drie relaties met mannen gehad te hebben. Eén met een Ugandees E.L., een met een Amerikaan Si.A. en uw huidige relatie met Said R.S. (CGVS p. 17). **Het CGVS merkt op dat u over geen van deze relaties overtuigende persoonlijke informatie omtrent uw beleving kan geven.** Opmerkelijk, over alle drie heeft u het over **vriendelijkheid en behulpzaamheid**, toch erg algemene karaktertrekken. Vooreerst, u kan er geen duidelijkheid in scheppen of u E.L. al kent voor of na u S.H. ontmoet in 2001 (cf. supra), maar u kent hem dus alvast sinds het jaar 2001 (CGVS p. 28) en jullie staan nu nog in contact, zo praat u twee maanden voor het gehoor nog via Skype (CGVS p. 29). De verwarring over uw woonplaatsen is er, maar u bevestigt dat u twee jaar met hem Samenwoont van 2008 tot 2010 en vanaf 2001 in één van zijn huizen gewoond heeft (CGVS p.28). Jullie hebben dus, op zijn minst gezegd, al vijftien jaar lang een band en jullie zijn een deel van deze tijd een koppel geweest. Bovendien hebben jullie, door Samen met elkaar uit school gezet te zijn waarop u bij hem ging inwonen in Kampala (CGVS p.4), een onlosmakelijk met elkaar verbonden ontdekkingsproces achter de rug. Echter, wanneer u gevraagd wordt waarom u van hem gehouden heeft, raakt u niet verder dan te stellen dat hij steunend, zorgend, helpend, erg "caring" is. Als u wordt gevraagd om verder op uw liefde in te gaan, het lijkt immers alsof u een vriend omschrijft, heeft u het enkel over het uiterlijk, jullie gingen Samen naar de gym en u houdt van een gespierd lichaam (CGVS p. 27-29). Als negatief element, in al die jaren Samen moet u toch iets negatief te binnenvallen, stelt u dat hij erg "commanding" is, maar u stelt dat dit ten opzichte van andere personen is, dat hij rechtuit is, een eigenschap die trouwens u verderop als een positieve eigenschap aanduidt bij Donald Trump (CGVS p. 38). Dit alles is natuurlijk uiterst oppervlakkig te noemen gezien de lange band die jullie al onderhouden en de uitzonderlijke situatie die jullie met elkaar delen. Uw tweede relatie heeft u gehad met Si.A., die u ontmoet heeft bij gemeenschappelijke vrienden in Kampala in december 2009 (CGVS p. 29-30). Jullie onderhouden een relatie tot jullie elkaar terugzien, in 2013, in Jordanië en het misloopt (CGVS p. 36). Hij speelt een cruciale rol in uw asielmotieven en in uw tijd in Irak. Pas de tweede maal dat u de vraag gesteld wordt (CGVS p. 29, CGVS p.35) stelt u, ook hier oppervlakkig, dat hij "caring is", "ondersteunend". Wanneer u aangespoord wordt om meer te vertellen over de aantrekking heeft u het over "goodlooking en vriendelijk", u stelt dat hij van voetbal houdt en u daardoor een band opbouwt. U stelt dat u van zijn tattoo houdt nadat gevraagd wordt wat u er van vindt, en dat u zelf er geen kan hebben door uw soort huid (CGVS p. 35). Jullie relatie loopt verkeerd omdat Si.A. uw carrière niet op de rails krijgt nadat hij u aan een job hielp in Irak, plots blijkt voor hem dat het te veel is om in u te investeren, hetgeen toch tegenstrijdig is met de omschrijving die u vlak ervoor van hem gaf (CGVS p. 35-36). Wanneer u gevraagd wordt of een carrière dan belangrijker is dan liefde stelt u slechts, ook hier oppervlakkig, dat hij zijn best gedaan heeft maar gedemoraliseerd raakt. Zo lijkt het, ook hier, alsof u het eerder over een vriend of een mentor heeft, dan over iemand waar u een echte liefdesrelatie mee onderhoudt. Het CGVS merkt trouwens op dat u verschillende malen Si.A.s naam verwart met de naam van E.L. én van A.R. (CGVS p. 32, p.36). Vooral met A.R. is dat opmerkelijk, aangezien u A.R. doorheen het gehoor identificeert als de grote vijand van Si.A. (bijv. CGVS p. 8, p.35). Op dit moment heeft u een relatie met Somaliër die in een asielprocedure in België zit, Said R.S. (CGVS p. 11). U dient, ter bewijs, ook een document in, ondertekend door jullie beiden (zie administratief dossier). U ontmoet R.S. in het opvangcentrum waar u eerst verblijft, in Jourdan. Daar verblijft u drie à vier maand Samen (CGVS p. 37). Hij verblijft nu in Crisnée en jullie gaan, maandelijks, Samen naar het Rainbowhouse aan de Beurs (CGVS p. 11). Opmerkelijk, u stelt dat hij uw "lief" is maar dat u niets over hem weet (CGVS p. 17). U stelt ook dat jullie relatie nog maar net begon (CGVS p. 17), hoewel u zelf stelt hem in september 2015 ontmoet te hebben, u wordt er op gewezen dat dit al meer dan een jaar geleden is en u antwoordt bevestigend (CGVS p. 36), u stelt dat jullie altijd Samen zijn als hij in Brussel is. Gezien jullie in eenzelfde situatie zitten, namelijk in een asielprocedure omwille van homoseksualiteit, wordt er u gepeild naar de kennis van de procedure van uw vriend. U stelt echter verschillende malen dat jullie daar niet over praten en dat u niets weet (CGVS p. 17-18).

Uw relatie met R.S. is ook belangrijk aangezien u stelt dat het R.S. is die u introduceert in het homoleven in België (CGVS p. 17-18). Aangezien uw relatie met R.S. ongeloofwaardig is, is deze introductie het dus ook. U weet niets over zijn leven in Somalië (CGVS p. 38). U stelt zelfs dat u hem niets vroeg (CGVS p. 37), toch ongeloofwaardig als u beweert een relatie met iemand te hebben. Ook R.S. is, alweer, vriendelijk en behulpzaam (CGVS p. 37). Erg opmerkelijk, wanneer u gevraagd

wordt wat u graag heeft aan R.S. stelt u "omdat hij de eerste homo was in het centrum" (CGVS p. 37). Over uw relaties kan bovendien algemeen opgemerkt worden dat het lijkt alsof u steeds met de eerste homoseksuele man die u tegenkomt, een relatie begint, zonder de risicosituatie in te schatten, op school in een conservatieve omgeving met E.L., een goede vriendschap met S.H. in een Evangelische omgeving, in een compound midden in Kampala met Si.A., en in een asielcentrum in België met R.S.. Nochtans stelt u zelf dat u in het centrum uitgescheiden wordt door Irakezen omdat ze uw foto's op de Pride op uw gsm zagen (CGVS p. 36). Hierover merkt het CGVS op dat op uw spiekbrieftje als vraag staat "How did you know he is gay?" (hetgeen betrekking heeft op R.S., vermits hier ook wordt vermeld "Date meet my patern (sic) 16th sept/2015") en als antwoord op deze vraag "I saw guys bullying him in Arabic", waaruit kan worden afgeleid dat het R.S. is die gepest wordt en niet u. Wanneer u hier op gewezen wordt stelt u dat u uw verhaal "simpel en precies wilt maken" (CGVS p. 38). Ook hier lijkt het dus alsof u feiten construeert. Los hiervan, u schetst een vrij vijandige omgeving, u stelt dat R.S. een kamer voor jullie beiden regelt in het centrum. Nochtans zijn er na geen regelingen getroffen om Samen te wonen. U wordt daar ook op gewezen, op het feit dat u direct relaties begint hoe de omgeving ook moge zijn (CGVS p. 37), maar u heeft er geen verklaring voor, u stelt dat u altijd "excited" en "happy" bent als u een homoseksueel ontmoet. U stelt tevens dat "we hier – in België – met veel zijn", waardoor u lijkt te denken dat er in België meer homoseksuelen zijn procentueel gezien dan in Uganda. Tot slot, stelt u, wanneer de vraag u opnieuw gesteld wordt om meer over uw relatie te vertellen, slechts dat jullie "er van houden" en erg blij zijn met "hoe dit is" (CGVS p. 38). **Het CGVS kan dus niet anders dan vaststellen dat u, ook over uw relaties, of over gaat tot vage stellingen of tegenstrijdigheden of probeert te reproduceren wat op uw spiekbrieftje staat.**

Een deel van de door u ingediende documenten werd hierboven al besproken, zoals het document dat uw naamsverandering moet ondersteunen. Het CGVS trekt uw Ugandese nationaliteit niet in twijfel en stelt dat de stempels in uw paspoort en de visa aantonen dat u Uganda al eerder verlaten heeft. Echter, in de algehele lijn kan het CGVS stellen dat documenten gepaard moeten gaan met geloofwaardige verklaringen om bewijskrachtig te zijn, iets waar u duidelijk aan verzaakt en dat de door u ingediende documenten soms uw eigen verklaringen verzwakken. De brief die u indient om de zoektocht naar Si.A., in Kampala, te ondersteunen en dus uw relatie met hem aan te tonen, houdt twee verschillende schrijfwijzen in van de familienaam (Ad., Ab., zie kopie administratief dossier) van Si.A., terwijl u het op Abela houdt (CGVS p.7, p. 32). Het CGVS kan tevens niet anders dan opmerken dat Si.A.s naam nergens vermeld wordt op de documenten die u zelf indient aangaande uw verblijf in Irak. Voor uw verblijf in Jordanië dient u geen documenten in buiten het visum in uw paspoort, een link met Si.A. is hier dus ook niet bewezen. Het CGVS trekt niet in twijfel dat u in Irak, Jordanië of Turkije bent geweest. U dient een foto in met een man die Si.A. zou moeten zijn, maar zoals gesteld, bewijst een dergelijke foto niet uw relatie, noch zijn bestaan. U ondersteunt uw deelname aan de Pride in Brussel met foto's. Het CGVS merkt op dat iedereen vrij is om de Pride deel te nemen en dat dit op geen enkele manier uw seksualiteit ondersteunt aangezien u niet in staat bent om over te gaan tot geloofwaardige verklaringen aangaande deze seksualiteit. Tot slot dient u ook een getuigenis in van ene Ke.A., ook getuigenissen moeten onderbouwd worden met persoonlijke geloofwaardige elementen, wat ook hier, het geval niet is. De brief waaruit moet blijken dat u en Said R.S. een relatie hebben toont, ook op dit zelfde vlak, niets aan.

Ter conclusie, er blijkt dat u op geen enkel niveau uw seksualiteit kan aantonen, u gaat over tot verwarde, vage en tegenstrijdige verklaringen en u creëert, al dan niet bewust, doorheen uw verklaringen een afstand met het echte leven dat homoseksuelen kunnen ervaren. Hierdoor kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat er geen geloof aan de door u ingeroepen seksualiteit en hiermee gepaard gaande asielmotieven kan gehecht worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 6 maart 2017 een schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 § 2, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 4 en 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van

de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 3, 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van het artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en van *“de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur: beginsel van zorgvuldigheid; beginsel van redelijkheid; beginsel van proportionaliteit; beginsel van de gezinseenheid”*.

Verzoeker stelt vast dat de commissaris-generaal *“niet de authenticiteit van de neergelegde officiële documenten bekritiseert”* en dat *“ook wordt niet getwijfeld de authenticiteit van de attest van « Ministry of Interior General Directorate for Nationality, Passport & Residence Department of Residence Affairs Foreigners'Affairs Département », de « Letter of Autorisation » van de « Department of Defense USA» voor de job van « safety technician » geldig van 6/9/2011 tót 30/9/2012, de « Right Handman Certificate October 2010 », en de « Statutory Déclaration » van « The Republic of Uganda » over zijn naamsverandering van S. naar Sa. (dd. 22/11/2012)”*. Hij meent dat de stukken *“zijn helemaal consistent met het asielrelaas van het asielrelaas van de verzoeker”*, dat ze zijn verhaal versterken en dat ze *“ook de authenticiteit van de neerlegde brieven van S.A., R.S. en K.A.”* versterken.

Hij benadrukt dat hij *“inderdaad veel inlichtingen over zijn homo-leven in België gegeven (heeft)”*, dat hij *“foto's gedurende de Gay Pride in Brussel neergelegd (heeft)”* en dat hij *“inlichtingen gegeven (heeft) over het de vereniging “The Rainbow House”, die verdedigt de fundamentele rechten van homoseksuelen ter wereld”*. Volgens hem versterken deze verklaringen de geloofwaardigheid van *“de getuigenis van zijn vriendje, R.S., die hij heeft in België ontmoet”*. Hij meent *“dat de verzoeker kan de status van “vluchtelingen-ter-plaats” toegekend worden”*.

Verzoeker gaat in op *“het algemene situatie van homoseksualiteit in Uganda”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk

heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van zijn seksuele geaardheid.

2.4. De Raad neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident. Indien de kandidaat-asielzoeker echter geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoekende partij minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande haar eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknopng worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in haar land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoon.

2.5. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers homoseksuele geaardheid.

2.6. Vooreerst legde verzoeker weinig doorleefde verklaringen af over de ontdekking en beleving van zijn geaardheid, waarbij uit zijn verklaringen blijkt dat hij telkens - zonder melding te maken van diepgaande innerlijke conflicten of aanhoudende bezorgdheden - een verhouding aanging met de eerste homoseksuele man die hij tegenkwam in opeenvolgende situaties in zijn leven, hoewel verzoeker zelf aangaf dat hij in een homofobe samenleving opgroeide en zijn vader bovendien een conservatieve imam zou zijn. Niettemin verzoeker sedert 2000 homoseksuele contacten heeft beweert hij dat homo's geïnitieerd moeten worden in de homoseksualiteit en dat hij als homo niet kan overeenkomen met vrouwen, enkel met lesbische vrouwen. Verzoekers bewering dat hij enkel in werksituaties contact met vrouwen heeft (gehoor, p. 21), strookt niet met zijn Facebookpagina waaruit nochtans blijkt dat hij veelvuldig met vrouwen op de foto staat en waarbij hij positieve commentaar geeft op het uiterlijk van gefotografeerde vrouwen (gehoor, p. 41). Gevraagd naar zijn gevoelens over homofobie en het leven van homoseksuelen in Oeganda, bleef verzoeker steeds op de vlakte en kon hij geen persoonlijke voorvallen vertellen (*"Ik was ongerust over mijn vrienden, de mensen die ik ken. Er is recht op vrijheid zegt de constitutie, er zijn geen echte, voor mijn vrienden, geen vrijheid, geen gelijkheid. (...) Het is erg slecht voor mij, maar het is nog niet ok, mensen moeten rechten hebben, ik ben er erg geraakt door. Mensen verliezen hun eigendommen omdat ze homo zijn, ze profiteren van je, je kan niets doen. (...) Ik ben erg ongerust, sommigen willen het land uit, maar ze kunnen niet, ik ben ongerust over hen. (...) Het is niet eerlijk, er moet tegen gevochten, de burgerorganisaties moeten er tegen vechten, want mensen niet laten vechten tegen anderen over hun seksualiteit, hun eigendom plunderen, zelfs in de countryside worden mensen gedood en weet niemand het. Het zal een coverup zijn in de lokale regio dan. (...) Ik begrijp de vraag niet? Ik kan niet zeggen dat ik gelukkig ben. (...) Ja ik ben bang, mensen verliezen hun dingen, mensen kunnen niet met je praten, ze hacken hun telefoon misschien, iemand wil niet met je praten omdat je homo bent, want dat mag niet, uit de angst, toen ik in Turkije was, kon ik niet bellen. Het was slecht."*; gehoor, p. 26). Verzoeker noemde enkel bepaalde incidenten van andere personen die hij op voorhand genoteerd had (gehoor, p. 28), hij legde tegenstrijdige verklaringen af over de organisatie *"Youth on the Rock Foundation"* (gehoor, p. 10-11) en hij kon geenszins overtuigend vertellen over de Oegandese wetgeving betreffende homoseksualiteit (gehoor, p. 23).

Aangaande zijn relaties legde verzoeker tevens oppervlakkige verklaringen af, waarbij hij hen allen louter als *"vriendelijk"* of *"zorgzaam"* beschreef en bovendien verschillende malen de namen van zijn partners verwarde (gehoor, p. 12, 20, 30-32, 34, 36). Verzoeker bleek evenmin op de hoogte van de evolutie van de asielprocedure van zijn huidige vriend, R.S. (gehoor, p. 17-18), hoewel deze zich eveneens op zijn homoseksualiteit beroept, noch van diens leven in Somalië (gehoor, p. 38).

2.7. Over zijn leven als homoseksuelen man in België legde verzoeker eveneens incoherente verklaringen af, daar hij tegenstrijdige informatie gaf over zijn deelname aan een Pride (gehoor, p. 18) en hij de Crystal Bar in de wijk rondom de Beurs in Brussel noemde, die door de onderzoeksdienst van de commissaris-generaal niet kon worden teruggevonden. Hij stelde verder enerzijds dat België *“een van de beste landen is voor homo's om te wonen”* omdat het homohuwelijk hier legaal is (gehoor, p. 27), maar anderzijds dat hij niet veel weet over gay zijn in België en dat hij niet weet *“hoe”* hij hier homo moet zijn (gehoor, p. 18).

2.8. Voorts geeft verzoeker blijk van gehele onwetendheid omtrent de situatie van homoseksuelen en hun voor- en tegenstanders. Zo beweerde hij dat de Evangelische kerk het voor homoseksuelen opneemt en dat de katholieken tegen homoseksuelen zijn, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de Evangelische Kerk in Uganda zich sterk uitspreekt tegen homoseksualiteit en een van de actoren is die een actieve vervolging van homoseksuelen ondersteunt. Ook verzoekers verklaringen dat hij in Turkije als openlijk homoseksuelen man verbleef bij getuigen van Jehovah (gehoor, p. 40) zijn niet geloofwaardig gezien deze religieuze groepering volgens de informatie in het administratief dossier homoseksualiteit afkeurt, wat verzoeker zou geweten hebben indien hij zich als homoseksuelen zou geuit hebben tijdens zijn verblijf in Turkije. Dat verzoeker geen voeling heeft met de werkelijke religieuze standpunten aangaande homoseksualiteit, blijkt ook uit zijn verwarrende en wijzigende verklaringen over S.L., een Oegandese vriend van hem die hij soms dan weer S.Ls. noemde en die hij als katholiek bestempelde, terwijl hij eerder aangaf dat de katholieken tegen homoseksualiteit zijn (gehoor, p. 30-31). Uit voornoemde informatie blijkt S.L. dan weer een Evangelische prediker te zijn die vooral een aanstoker is van de homofobie uit religieuze hoek in Oeganda.

2.9. Verzoeker maakt zijn bekering tot de Evangelische kerk, omwille van homoseksuelen geaardheid, evenmin aannemelijk. Zo koppelde hij zijn naamsverandering hieraan (gehoor, p. 3), die officieel zou zijn gebeurd in 2004 hoewel het voorgelegde document van de naamsverandering dateert van 2012, maar dit strookt niet met de door hem neergelegde documenten van vóór 2012 op de naam S. noch met zijn andere verklaringen (gehoor, p. 7). Verder beweerde hij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij behoort tot de strekking *“Born Again Christian”*, terwijl hij op het Commissariaat-generaal aangeeft *“Evangelisch - Pentecostal”* te zijn (gehoor, p. 5), om dan te stellen dat beide voor hem hetzelfde is en hij *“Barokore”* is (gehoor, p. 6). Voorts is verzoekers kennis over het christendom uitermate beperkt (gehoor, p. 6, p. 26) en weet hij onder andere niet of er in de Bijbel iets over homoseksualiteit vermeld wordt (gehoor, p. 6). Van iemand die beweert te zijn bekeerd tot het christendom, hoewel zijn vader een conservatieve imam zou zijn, kan nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat hij een meer dan bijzondere interesse heeft voor zijn nieuwe religie en dit uitvoerig kan toelichten, alsook kan situeren in de Oegandese religieuze context en in de context van zijn eigen seksuele geaardheid.

2.10. Verzoekers verklaringen over zijn voorgehouden seksuele geaardheid zijn geheel ontoereikend en kunnen niet minimaal aannemelijk maken dat hij contacten had met homoseksuelen in Uganda, laat staan dat hij zelf homoseksuelen zou zijn.

2.11. Dat verzoekers verklaringen leugenachtig zijn, wordt bevestigd door de vaststelling dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal per ongeluk een *“spiekbrieftje”* indiende, waarop namen, verblijfplaatsen en gebeurtenissen vermeld staan, zoals data van de *“gay pride”* op *“14th may”*, het incident *“gay killed in Ug David Kato – 2011/SMUG/ Sexual Minorities Uganda/ jan/26/2011”*, de datum waarop hij R.S. ontmoette (*“16th sept/2015”*) en voorbereide vragen als *“How did you know he is gay?”* met als antwoord op deze vraag *“I saw guys bullying him in Arabic”*. De vaststelling dat verzoeker dergelijke voorbereiding en notering van feiten, waaronder persoonlijke ervaringen nodig achtte, terwijl hij hierover spontaan zou moeten kunnen vertellen geven aan dat zijn hij zich een profiel wenst aan te meten. Immers verzoeker kreeg ruim de kans om zich over alle aspecten van zijn leven uit te spreken, zich toe te lichten en kon desgevallend ook anekdotisch zijn leven als homoseksuelen mede verduidelijken.

2.12. De stelling in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal *“niet de authenticiteit van de neergelegde officiële documenten bekritiseert”* en dat *“ook wordt niet getwijfeld de authenticiteit van de attest van « Ministry of Interior General Directorate for Nationality, Passport & Residence Department of Residence Affairs Foreigners/Affairs Département », de « Letter of Autorisation » van de « Department of Defense USA » voor de job van « safety technician » geldig van 6/9/2011 tót 30/9/2012, de « Right Handman Certificate October 2010 », en de « Statutory Déclaration » van « The Republic of Uganda » over zijn naamsverandering van S. naar Sa. (dd. 22/11/2012)”*, doet geen afbreuk aan het feit dat de

voorgelegde brief aangaande de zoektocht naar Si.A. in Kampala, de foto met een man die Si.A. zou zijn, de getuigenis van ene Ke.A en de brief waaruit zou blijken dat hij en Said R.S. een relatie hebben, geenszins op objectieve wijze verzoekers seksuele geaardheid en/of homoseksuele relaties kunnen aantonen, temeer gezien stukken, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen moeten ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op voorgaande vaststellingen. Dat verzoeker "*foto's gedurende de Gay Pride in Brussel neergelegd* (heeft)", zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan zijn seksuele geaardheid evenmin aantonen, daar een deelname aan een dergelijke parade vrij is en niet beperkt wordt tot homoseksuelen en verzoeker voorts geen geloofwaardige verklaringen omtrent zijn geaardheid aflegde.

2.13. De uiteenzetting in het verzoekschrift over "*het algemene situatie van homoseksualiteit in Uganda*" is niet dienstig, gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers homoseksuele geaardheid.

2.14. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd "*dat de verzoeker kan de status van "vluchtelingen-ter-plaats" toegekend worden*", dient er vooreerst op gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*", Genève, 1992, 96). *In casu* ziet de Raad niet in hoe verzoeker in Oeganda problemen zou ondervinden omwille van zijn seksuele geaardheid in België gezien geen geloof wordt gehecht aan zijn homoseksualiteit, gelet op voorgaande vaststellingen. Bovendien toont verzoeker evenmin aan dat zijn beweerd "*homo-leven in België*", zijn deelname aan de Pride in Brussel, zijn beweerde relatie met R.S. in België of zijn inlichtingen over "*The Rainbow House*" bekendheid zou genieten bij de Oegandese autoriteiten, laat staan dat deze autoriteiten hieruit zouden afleiden dat verzoeker homoseksueel is en dit hem vervolgens in een dermate negatieve belangstelling zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

2.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.16. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.17. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.18. Wat de aangevoerde schending van de artikelen 3, 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van het artikel 7 van

het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie betreft, merkt de Raad op vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). *In casu* beperkt het verzoekschrift zich tot het opsommen van deze artikelen, zonder hier enigszins verder op in te gaan.

2.19. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.20. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.21. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig juli tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK